

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1292/2022
15.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина Липљан, чији су пуномоћници Милош Кукурековић и Душан Живковић, адвокати из ..., против тужене Општине Липљан, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4060/21 од 07.10.2021. године, у седници већа одржаној 15.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 4060/21 од 07.10.2021. године, у ставу другом изреке, тако што се жалба тужене **ОДБИЈА** као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Лесковцу П1 74/20 од 14.05.2021. године у ставу првом и трећем изреке.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да на име трошкова ревизијског поступка исплати тужиоцу 27.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 74/20 од 14.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете у висини разлике између припадајуће и исплаћене зараде, за период од 01.01.2017. до 31.12.2019. године, исплати укупан износ од 6.826,32 динара са законском затезном каматом на појединачно опредељене износе. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених трошкова превоза за долазак и одлазак са рада за период од 01.01.2017. године до 31.12.2019. године, исплати укупан износ од 41.261,44 динара са законском затезном каматом на појединачно опредељене месечне износе. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 68.223,51 динара са законском затезном каматом на износ од 55.500,00 динара од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4060/21 од 07.10.2021. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и жалба тужене у овом делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке, тако што је одбијен као

неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете у висини разлике између припадајуће и исплаћене зараде за период од 01.01.2017. године до 31.12.2019. године исплати укупан износ од 6.826,32 динара са законском затезном каматом на појединачно опредељене месечне износе и обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 67.950,09 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде, у преиначеном делу, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код тужене и распоређен на послове ..., у звању сарадника, у Одељењу за ... Општинске управе Општине Липљан, са укупним коефицијентом за обрачун плате 12,41. На основу Закључка Владе Републике Србије 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, тужиоцу је утврђена зарада увећана за 50% по основу радног ангажовања на територији Косова и Метохије. На основу налаза и мишљења вештака економско – финансијске струке утврђени су појединачни износи за спорни период од 01.01.2017. године до 31.12.2019. године, у висини разлике између минималне зараде и основне зараде која је тужиоцу исплаћивана без увећања по Закључку Владе РС у износу од 6.826,32 динара и према којој је тужилац определио тужбени захтев.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиоца за исплату разлике између тражене и исплаћене зараде основан, с обзиром да је обрачун основне зараде коју је тужилац примао по утврђеном укупном коефицијенту са основицом и минулим радом у појединим месецима спорног периода био мањи од износа минималне зараде.

Другостепени суд није прихватио овакав став првостепеног суда, сматрајући да је исплаћена зарада тужиоцу правилно обрачуната уз увећање од 50% на име „косовског додатка“ по основу закључка Владе РС и на тај начин реализована у већем износу од минималне зараде. Из ових разлога је тужбени захтев тужиоца одбио као неоснован.

По оцени Врховног касационог суда, побијана пресуда је заснована на погрешној примени материјалног права.

Тужилац на основу члана 5. став 2. Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 113/17 и 86/19) има право на исплату минималне зараде. Осим тога, тужиоцу у складу са Закључком Владе Републике Србије број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године и Законом о буџету припада и право на увећање зараде у висини од 50% месечно на име тзв. „косовског додатка“. Према налазу вештака, тужиоцу је у спорном периоду

обрачуната плата у мањем износу од минималне зараде и на тај износ вршено је увећање од 50% месечно. Такав обрачун није правилан. Тужилац је имао право на исплату плате у висини минималне зараде и увећање од 50% обрачунато на тај износ. Исплаћена укупна зарада тужиоцу са тзв. „косовским додатком“ у спорном периоду је већа од минималне зараде, али је мања од износа који се добија обрачуном плате у висини минималне зараде уз увећање за 50% месечно. Из ових разлога правилан је закључак првостепеног суда да тужилац има право на утужену разлику плате.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 416. став 1. ЗПП донео одлуку као у ставу првом изреке.

Полазећи од успеха у поступку по ревизији, а сагласно одредбама члана 153, 154. и 163. ЗПП, тужена је обавезана да тужиоцу накнади ревизијске трошкове у износу од 27.500,00 динара и то за састав ревизије 18.000,00 динара, према Тарифи о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 121/12...37/21), као и на име судских такси за ревизију 3.800,00 динара и за одлуку по ревизији 5.700,00 динара, одмерено према Закону о судским таксама („Службени гласник РС“ број 128/24...106/15).

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**